

Veïnats

GRUP
EDITORIAL

Revista informativa i cultural per Calvià i Es Capdepera

Nº d'inscrit legal P.M. 1/1983

Preu: 35 pessetes

n.º 9 - setembre 83

Quan el Rei En Jaume desembarcava a les terres de Santa Ponça, no només venia acompanyat dels seus homes, sinó també d'altres coses que, després, ens deixaria com herència i marcarien el nostre caràcter com a poble.

Ens va deixar, i per ventura el la més important, una nova llengua, portada per tots ells, des de les seves terres, la qual va desplaçar la parla àrab que, fins llavors, s'havia mantinguda dins la població. Aquesta llengua, volguem o no, tenia, i té, una denominació molt concreta i corresponent a les seves terres d'origen, el Català. No és lícit aportar que és un ximple dialecte, ni tan sols una llengua vulgar (que, entre altres coses, és com caure dins l'insult); neix del llatí i, nombroses persones, entre elles varis mallorquins, s'encarregaran de fer-la gran.

Nosaltres, el poble de Mallorca, i les illes veïnes, Eivissa i Menorca, som els hereus d'aquest llegat i el conservam quan parlam o escrivim aquelles paraules que rebérem un dia de mans d'uns guerrers, i l'enriquim amb noves incorporacions, pròpies del lloc, com passa amb qualsevol idioma del món. Ara bé, també li estam fent molt de mal, mal que, de rebot, recau damunt nosaltres mateixos; convertim la llengua en tema de debat polític, la utilitzam ideològicament i, de vegades, fins i tot volem privar-la del seu nom vertader. La llengua ha d'estar per damunt tot això, la llengua és la que dona caràcter a un poble, la que el fa diferent d'un altre i la que li dona un sentiment d'unió i de identitat davant uns altres fets. Poble i llengua s'on dos temes casats, que no es poden separar sense fer-se mal l'un a l'altre.

La llengua, com a instrument de comunicació que és, ens proporciona els elements necessaris per establir la relació parlada o escrita entre dues persones. Aquestes dues activitats són, a la vegada, eines en mans de la

llengua, ja que és ella la que disposa de les paraules, i expressions i figures que permeten una correcta comunicació. El que no es pot fer, baix cap motiu, és emprar-la com instrument per crear divisió, sotmetre a un poble, utilitzar-la en benefici d'uns objectius molt concrets, no es pot fer això perquè és com si ho féssim amb el poble que la parla i en el que, moltes vegades, en lloc de donar-li llum, li donem fum.

Heu rebut en herència una llengua, la catalana, acompanyada d'una cultura i unes tradicions, aquestes festes en commemoració del Desembarc del Rei En Jaume són un bon moment perquè pensem en tot això, pensem en que som mallorquins, que estimem la nostra llengua, aquesta llengua que ens agermana amb els catalans, les nostres tradicions, la nostra història, la nostra cultura i el nostre poble, pensem que són coses que han d'anar sempre per damunt les ideologies i no han de servir com a motiu d'enfrontament.

El fet de reconèixer i estimar tot el que abans deia, no ha de significar, necessàriament, la negació de l'altre identitat ni ha de fer pensar en separatismes, al contrari, com més gran sigui el nostre poble, la nostra cultura, la nostra llengua, més gran serà el conjunt del país.

Com que durant tot el mes d'Agost, Veïnats va tenir vacances, vos oferim a aquest número un resum dels principals acords agafats durant aquests dies.

Dia 28 de Juliol. - Plenari Extraordinari convocat a les 12 del migdia:

Com a primer punt de l'Ordre del Dia va el Jurament o Promesa dels membres de A.P. i U.M., per poder accedir al seu càrrec dins l'Ajuntament. Així, davant el Plenari, juren En Carles Alabern davant la Constitució i En Rafel Xamena davant la Bíblia. Tots els altres prometen davant la Constitució.

Dels 8 punts restants, 6 queden davant la taula a petició dels Regidors de U.M. i A.P., per tenir temps d'estudiar-los. Els altres dos s'aproven i consisteixen en acceptar un solar cedit per "Urbanitzadora Mallerquina S.A." i després posar-lo a disposició del Ministeri d'Educació i Ciència per a fer-hi una escola. El lloc on estaria situada seria Magaluf.

Dia 2 d'Agost. - Plenari Ordinari convocat a les 20 Hores. S'aprova:

- Eixampla del número de Policies Municipals a 30, contractats fins al dia 30 de Novembre. Els Regidors Rubio, Salvà, Costa, Xamena, Ruiz i Boix, formen part de la Comissió seleccionadora.

- Contractació d'un xofar i tres peons per a la recollida dels fems. Es segueix el mateix tràmit que amb la Policia.

- Els Regidors Ruiz, Boix i Coppex són designats com a Representants de l'Ajuntament per a la negociació del Conveni d'empresa amb el personal de la recollida dels fems.

- Personal de la Guarderia Rural.- Es contracta a Miquel Mates Mir. Els Regidors: Rubio, Salvà, Carbonell, Xamena, Boix i Ruiz, s'encarregaran de seleccionar els altres dos, per la qual cosa tenen 15 dies hàbils a partir del d'aquest Plenari.

- El punt de les assignacions als membres de la Corporació queda damunt la taula per a poder estudiar-ho millor.

- Es destinen 20.452.955 pessetes per l'acondicionament de la zona verda esportiva de Santa Ponça 1ª fase.

Dia 25 d'Agost.- Plenari Extraordinari convocat a les 13 hores.

- S'aprova acabar la carretera que va des de les Escoles Noves fins a la carretera de Palma-Nova, amb un pressupost de 5.490.644, dels que se'n demanaran la meitat al Consell en el seu Pla d'Obres i Serveis pel present any.

- Es destinen 11.373.383 pessetes per construccions escolars a Calvià i Palma-Nova.

- Es llogarà, provisionalment, un local a Palma-Nova (carrer Rei En Jaume) per fer-hi classes d'E.C.B., mentre s'acaben les noves aules. El preu és de 110.000 pts. mensuals.

- Com a càrrec de confiança es nomena a n'Antònia Barceló Secretària del Batle.

- Torna quedar damunt la taula el punt referent a les assignacions dels membres del Consistori.

- Reestructuració de les Comissions Informatives:

URBANISME, VIES I OBRES:

President: Carles Alabern (UM)

Vocals: Francesc Salvà (UM)

Juan Franco (AP)

Antoni Boix (PSOE)

Miquel Oliver (PSOE)

TURISME:

President: Juan Costa (AP)
Vocals: Catalina Carbonell (AP)
Gerald Coppex (UM)
Pedro Calvo (PSOE)
Margalida Nàjera (PSOE)

GOVERNACIÓ:

President: Gerald Coppex (UM)
Vocals: José Rubio (UM)
Rafael Xamena (AP)
Pedro Calvo (PSOE)
Josep Ruiz (PSOE)

AGRICULTURA I SANITAT:

President: Rafel Xamena (AP)
Vocals: Francesc Salvà (UM)
Carlos Alebern (UM)
Jordi Blàzquez (PSOE)
Francesc Mulet (PSOE)

POLICIA I TRANSPORTS:

President: Luis Fuentes (UM)
Vocals: José Rubio (UM)
Rafael Xamena (AP)
José Ruiz (PSOE)
Jordi Blàzquez (PSOE)

RELACIONS ASSOCIACIONS DE VEÏNS:

President: Juan Franco (AP)
Vocals: Juan Costa (AP)
Catalina Carbonell (AP)
Gerald Coppex (UM)
Francesc Mulet (PSOE)
Miquel Oliver (PSOE)

CULTURA I ESPORTS:

President: Jordi Blàzquez (PSOE)
Vocals: Pedro Calvo (PSOE)
Francesc Mulet (PSOE)

Contingació Vocals Cultura:

Catalina Carbonell (AP)

José Rubio (UM)

MISENDA:

President: Margalida Nàjera (PSOE)

Vocals: Pedro Calvo (PSOE)

José Ruiz (PSOE)

Gerald Coppex (UM)

Juan Franco (AP)

AIGÜES I SANEDAMENT:

President: Miquel Oliver (PSOE)

Vocals: Margalida Nàjera (PSOE)

Antoni Boix (PSOE)

Carlos Alabern (UM)

Rafel Xamena (AP)

Perque els veïns puguin conèixer millor el funcionament de les Comissions i les competències de cada una d'elles, vos oferim el resum que s'en va treure del Plenari del 25 d'Agost:

-Urbanisme, vies i obres: les seves competències són:

- Ordenació Urbana i gestió urbanística.
- Política del sòl.
- Defensa del paisatge.
- Informes urbanístics.
- Projectes d'obres municipals.
- Vies públiques.
- Parcs i jardins.
- Carreteres i camins.
- Obres particulars.

-Turisme:

- Foment del Turisme.
- Subvencions turístiques.
- Exposicions i concursos.
- Fires i mercats.
- Llicències d'obertura d'establiments turístics

-Governació:

- Règim intern.
- Exouses.
- Incompatibilitats.
- Personal.
- Dret i propietats.
- Litigis.
- Policia Municipal.
- Contretació.
- Explotació de platges.
- Assumptes indeterminats.

-Agricultura, sanitat e higiene:

- Apotecaria municipal.
- Farmàcies d'urgència.
- Serveis veterinaris.
- Serveis metges.
- Inspeccions sanitàries.
- Inspecció dels aliments.
- Cementiris.
- Laboratori municipal de higiene.
- Pòsit agrícola.
- Repoblació i defensa forestal.
- Recorredors i abasts.

-Policia Municipal i Transports:

- Funcions referents a la Policia Municipal.
- Transports urbans.
- " " interurbans.
- Senyalització dels viels.
- Taxia.
- Transport públic.

-Relacions amb les Associacions de Propietaris i Veïns:

- Coordinar les diferents activitats de les Associacions amb l'Ajuntament.

-Cultura, educació i esports:

- Promoció escolar i analfabetisme.

- Conservació i sosteniment dels edificis escolars.
- Guarderies.
- Personal subaltern de les escoles.
- Formació de zona escolar.
- Menjadors escolars.
- Instal·lació biblioteques públiques municipals.
- Beques.
- Premis Calvià.
- Promoció esportiva.
- Instal·lacions esportives.
- Aportació de solars per a la construcció d'escoles i zones esportives.
- Monuments i museus.
- Festes populars.

-Hisenda:

- Pressuposts Ordinaris, especials i extraordinaris.
- Contes, ingressos, pagaments, préstecs.
- Inventaris i balances.
- Contribucions especials.
- Ordenances fiscals.
- Recaudació.
- Financiació d'obres municipals.
- Informes de suspensions.
- Expedients d'habilitació.
- Suplements de crèdits.

-Aigües i Sanejament:

- Abastiment d'aigua potable i clavegueram.
- Depuradores.
- Concessions sumministres d'aigua.
- Obres d'infraestructura.
- Serveis municipals d'aigua i clavegueram.

- Serveis de recollida, tractament i eliminació de fems.
- Matetja dels viels.

Continuant amb el Plenari del 25 d'Agost, resumim els dos darrers punts:

- Es demana informació damunt les festes del Desembarc i els Premis Calvià. Aquests darrers no es convocaran durant els dies en que era habitual els darrers anys, donat el poc temps que ha tengut el nou Consistori per estudiar-los.

Es conserven, això sí, les festes, havent-se programat 15 dies d'activitats festives, una a cada lloc del Terme.

- Davant la necessitat d'eixamplar l'actual Cessa Consistorial, es pensa en comprar una casa a Calvià, i per reix que s'ha oferida la d'Es Pin-pon, de totes maneres, es fa públic aquest desig adquisitiu de l'Ajuntament perquè els veïns puguin oferir cases i ells poder triar la més convenient.

Dia 6 de Setembre. - Plenari Ordinari convocat a les 20 hores.

- Es deroguen totes les Delegacions establertes fins llavors. Només queda Vies i Obres de la que s'en farà càrrec Francesc Salvà.

- Es convoca un concurs d'avantprojectes per la construcció de poliesportius a Calvià i Magaluf.

- Concedeixen una beca de 15.000 pts. a l'electricista municipal Miquel Muñoz perquè pugui fer un curset d'enllumenat públic.

- En el capítol de Precs i preguntes, els grups U.M. i A.P. donen la benvinguda al secretari titular i es lamenten de que ho hi fos durant l'elecció del Batle, ja que l'actuació del substitut va deixar molt que desitjar.

- Es demana perquè els funcionaris municipals no

paguen a la piscina d'Es Capdellà, reconeguent-se que és una mida poc encertada, a conseqüència de la qual, algú va tirar una lata de petroli dins l'aigua.

- Es contracta com a funcionari eventual a una enginyer de canals, camins i ports, que anirà a l'Ajuntament 4 dies per setmana.

- Es proposa que un representant de cada grup polític estigui en el patronat de les Guarderies, quedant així:

-PSOE.- Jordi Blázquez.

-UM.- Francesc Salvà.

-AP.- Catalina Carbonell.

- Es contracta com a funcionari eventual un arquitecte pels propers 4 anys. El PSOE vota en contra del sistema de l'elecció, perquè troba que era millor fer un concurs.

- El Consistori acorda enviar al País Vasc un telegrama manifestant la seva repulsa per la crema de banderes espanyoles.

Manuel Suárez i Salvà.

- El 21 de Julio tuvo lugar a las 20 h. en La Sociedad una Mesa Redonda convocada por el grupo municipal socialista en donde el Alcalde hizo un resumen de las actividades realizadas hasta aquel momento y un informe político sobre la situación del Ayuntamiento.

- El 29 de Julio, el Ayuntamiento convocó a la prensa, Veineta entre ellos, para observar desde Sea Algorfes, la inauguración de la conducción de agua y la explotación de los tres nuevos pozos. Resumiendo las explicaciones, el tema queda así:

Obras construídas:

- 3 pozos de 225, 228 y 240 metros de profundidad.
- Línea eléctrica y transformador de 250 KVA.
- 1 depósito de regulación de 1.600 metros cúbicos de capacidad.
- 1 tubería de conducción de 300 mm. de diámetro y unos 7 Km. de longitud.

Según los técnicos, se

trata de un agua muy buena, sin ningún peligro de contaminación, de la que se obtienen 4.000 metros cúbicos diarios, lo que supone 1 hectómetro cúbico al año. Su pureza permite que sean mezcladas con aguas de peor calidad, alcanzándose así los 6.000 metros cúbicos por día.

Este hectómetro cúbico anual supone el 15 % del consumo de Calviá y, a la vez, el 30 % del agua comprada a Palma en verano y la totalidad de la que se compra en invierno.

En un principio el agua obtenida se destinará a la costa, sin embargo, podrá administrarla a Calviá y Capdellá, pero será necesario bombearla ya que, mientras el primer sitio va por gravedad, a nuestros pueblos no puede llegar si no es mediante una bomba impulsora.

Las pérdidas serán mínimas ya que únicamente se cifran en un 1 %.

- También el 29 de Julio, los marinos americanos pintaron, gratuitamente, los exteriores de la Iglesia de Capdallà.

- El 19 de Agosto, se cometió un robo en el Bar Ca'n Pedro de Calvià, del que se llevaron el Video y una cantidad de dinero no especificada.

- El 2 de Agosto, a las 19'30 horas, el Presidente de la Comunidad Autónoma, Gabriel Cañellas, acompañado por los Consellers del Interior y de Trabajo y Transportes, visitó nuestro Ayuntamiento. En la Sala de Plenos se intercambiaron discursos de agradecimiento entre Presidente y Alcalde, acompañados de un aperitivo, después del cual visitó el Centro Social y la Casa de Cultura, Ca'n Verger. En el capítulo de anécdotas cabe destacar que, durante toda la visita, la pancarta "Qui estima Mallorca no la destrueix", estuvo delante de la Casa Consistorial.

- El 5 de Agosto, en el Teatro de La Sociedad, tuvo lugar a las 9'30 horas, la Asamblea General Ordinaria de la Asociación de Vecinos "La Vila", quien hizo balance de su gestión durante este último año, ante el escaso público asistente, aprobándose después el presupuesto, que es el que sigue:

-Alquiler	99.000 .-
-Gasa	5.134 .-
-Fiestas	160.117 .-
-Libros	59.258 .-
-Reparaciones e	
inmobiliario	20.372 .-
-Material	25.000 .-
-Material Ofi....	12.860 .-
-Otros	3.910 .-

Total 385.651 .-

- Desde el día 15 de Septiembre, funciona la escuela de Mini-basket de Calvià, en las Escuelas Nuevas. Las clases se imparten de Lunes a Viernes de 16 a 18 horas, y pueden asistir todos los niños nacidos entre el 70 y el 74.

- Desde el día 9 al 18, tuvieron lugar las Fiestas en conmemoración del Desembarco del "Rei En Jaume", que, por primera vez en muchos años, no estuvieron acompañadas por la edición de los Premios Calvià, al parecer por hacer poco tiempo que el actual Consistorio ocupa sus cargos y no haber tenido tiempo para estudiarlos. Fue una semana a en que, cada día, se realizó un acto de tipo cultural en un lugar diferente del término, siendo los dos últimos los que más afluencia de público registraron. La presencia de Camilo J. Cela y M^a del Mar Bonet, fueron motivo más que suficiente para que la gente saliera de sus casas y acudiera a escucharles. Hay que decir que fueron actos bastante variados en los que la parte cultural fue lo realmente importante.

- El día 25 de Setembre Calvià va tenir l'honor de rebre a trenta-i-cinc Geògrafs de tot el món que s'estaven realitzant un congrés sobre medi ambient a la nostra Illa. El dit Congrés té una part teòrica, i una part pràctica, que consta de l'estudi sobre el terreny de dues zones completament oposades: l'Arenal intercat d'Es Tronc, que ofereix encara el seu aspecte natural i les platges de Calvià, especialment Magaluf, ja destru-

çada com tots sabem.

Se'ls va rebre a l'Ajuntament i a continuació se'ls va oferir un dinar a la possessió de Valldurgent, que el seu propietari va cedir amb aquesta finalitat.

Abans de dinar, es va obsequiar als distinguits visitants amb una mostra pura de la cultura popular mallorquina que va constar de: una xeremiada, mostra de l'antic vestit mallorquí, cançó de feina a càrrec de Madó Buades de Sa Pobla, i una petita mostra de ball de bot.

A l'horabaixa se'ls va oferir una ponència sobre l'estat actual del procés urbanitzador de la nostra costa.

Pep Rubio i Manuel Suárez.

AYUDA PARA LOS DAÑIFICADOS POR LAS INUNDACIONES

Publicamos en Veïnets la nota que nos ha hecho llegar el Ayuntamiento y que dice textualmente:

"El Ayuntamiento de Calvià, entendiendo que el vecindario del Término Municipal desea mostrar su solidaridad con los damnificados por las recientes inundaciones del Norte de España, y para encauzar las ayudas que se puedan otorgar, ha procedido a la apertura de Cuentas Corrientes a nombre de "Solidaridad inundaciones País Vasco y Cantabria" en las siguientes entidades en las que podrán depositar las ayudas económicas:

PALMA NOVA: Banca March.

PAGÜERA: Banco Atlántico, Banco de Bilbao,
Banco Central, Banco de Santander,
Banco de Vizcaya.

CALVIÀ: Banco de Crédito Balear, Sa Nostra
y La Caixa.

MACALUF: Ahorrobank.

Para mayor información, dirigirse a la Alcaldía de Calvià, Telf.- 670019.

EL ALCALDE.

Francisco Obrador Moratino.

EL CARRO DELANTE DE LOS BUEYES

A los calvos se les debería leer mejor los pensamientos casi es evidente, sin embargo CUANDO:

Es hora de plantearse la modernización del Ayuntamiento de Calviá; institución politico-administrativa que tiene como objetivo poner en consonancia la importancia del término con el grado de eficacia y racionalidad necesaria.

Se necesita adecuar los medios a los fines que se persiguen.

Tiene que plantearse un conocimiento real de la situación organizativa, funcional, productiva y de rentabilidad social.

Ningún consistorio anterior ha conseguido conocer la situación, bien por desidia o incapacidad o bien porque interesaba que fuese así.

No se ha planteado una descentralización del aparato administrativo, acercando los servicios a los ciudadanos de las diferentes zonas.

No se han establecido métodos de control y seguimiento de los expedientes.

Es necesario un sistema de información para en cualquier momento conocer el estado de situación económica, de gestión..

En estos momentos no se conoce una coordinación entre los diferentes servicios.

Estamos en un momento ideal para poner a punto esta complicada máquina haciendo los estudios correspondientes elaborando las diferentes salidas que nos permitan tener una administración como la que Calviá se merece y medios para conseguirlo.

En definitiva tienen que hacerse previsiones de futuro bien en proyectos que vayan situando a Calviá en con-

sonancia con las perspectivas de crecimiento económico con todo lo que ello implica; teniendo en cuenta las competencias transferidas a la comunidad Autónoma y el desarrollo de la autonomía municipal.

Todo esto que es sentido común, como al parecer dió a entender el alcalde, esperando un debate sobre estos aspectos; la oposición se cae del guindo, proponiendo comprar una casa para la ampliación de las dependencias municipales. Así, como lo oyen. Que se compre una casa y después ,ya veremos.

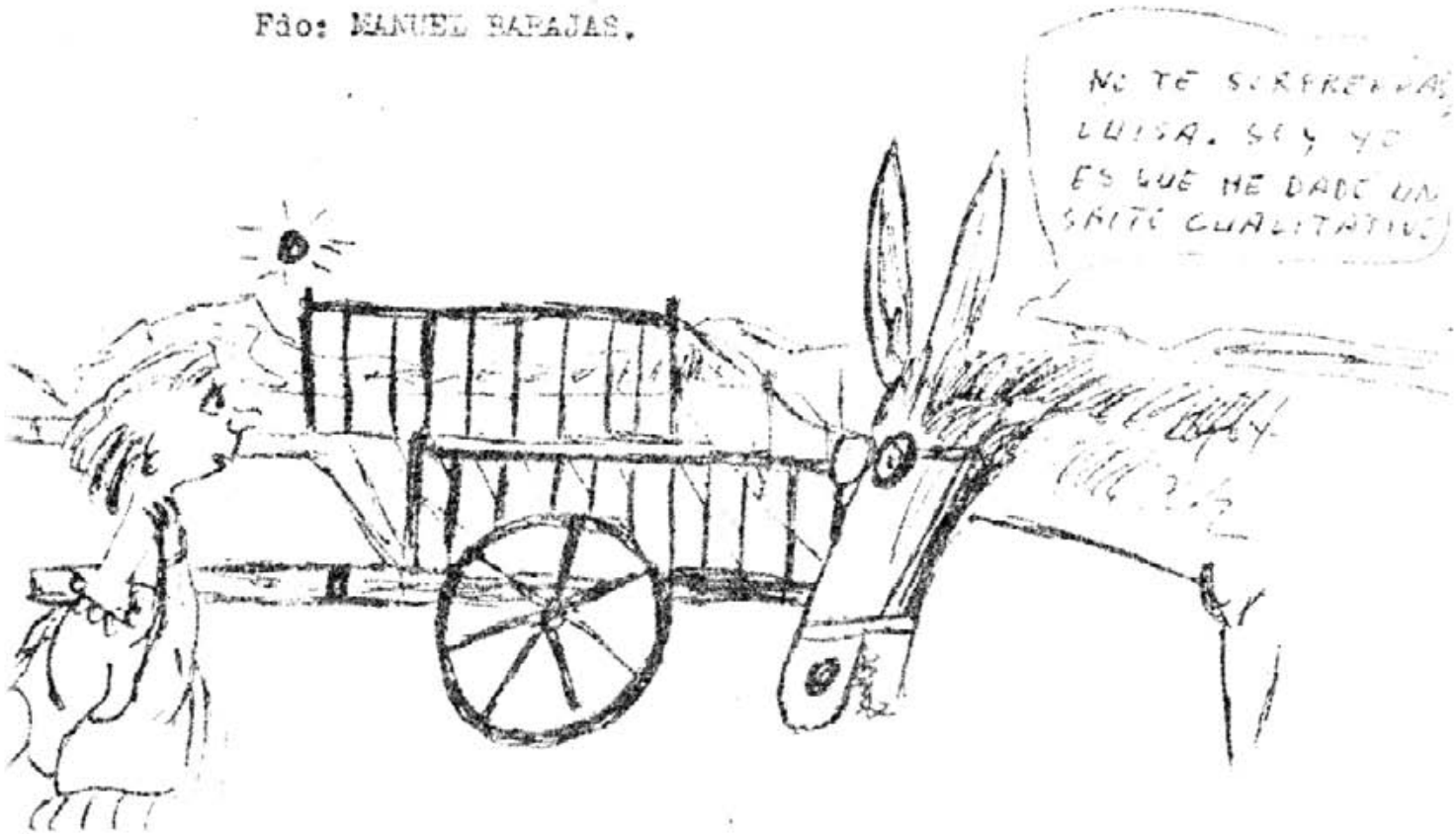
Le hemos dado vueltas al asunto, pensando que se trata de una nueva estrategia de marketing empresarial hasta ahora desconocida; porque la verdad, no conocemos ningún empresario , ni siquiera entre los mas incapaces que haya decidido comprar una fábrica para después, "ya veremos que fabrico". Nos negamos admitir que todos los miembros de la oposición sean empresarios o hombres incapaces en asuntos tan claros. Si por el contrario existen otros motivos ajenos a los de simple gestión. Que se expliquen.

Caso contrario el pueblo puede pensar que su ayuntamiento se va a convertir en el primer propietario de casas de Calviá ¿que no es guapo eso?. A esa forma de socialización, nos apuntamos todos, bueno, los que quieran vender su casa. Ya saben el Ayuntamiento paga bien.

Si la oposición quiere demostrar que está mas capacitada que el gobierno municipal, que lo demuestre con los hechos, con la claridad y no con actitudes como la que comentamos y con el nombramiento a dedo y por 4 años del arquitecto municipal, naturalmente de su confianza, o al me-

nos de algún miembro de la oposición. Mientras tanto, tenemos derecho a honestas dudas en su crítica de que el Ayuntamiento antes de su incorporación estaba al borde del abismo. Ahora, con ellos, hemos conseguido dar un paso al frente.

Fdo: MANUEL BARAJAS.

CAJA DE BALEARES
"SA NOSTRA"

ENS AJUDA A FER LA REVISTA AMB EL SEU SUPORT ECONOMIC

Salvem Es Trenc..

Estem a punt de perdre el darrer gran arenal de Mallorca. Ja no nos quedarà ni es Trenc perquè les properes generacions puguin veure i gaudir de l'única gran platja quasi verge que, hores d'ara, ens queda. La balnearització està arribant en els darrers extrems, la murada de ciment que envolta tota la Illa està a punt de tancar-se.

Tot això de la ma de A.P. i U.M. De A.P. no ens extrenya, de U.M. una mica. Teníem esperances de que, al manco, per la trajectòria democràtica d'alguns dels seus membres, tendríem una dreta estabilitzada i moderna davall les sigles U.M. El seu suport, el dels seus vots, per la urbanització d'Es Trenc ho ha deixat molt clar, els ha fet mostrar el llautó.

El batle de Campos, de A.P. per més senyes, no podrà argumentar a favor de la urbanització ni tan sols el sofrit tema de l'atur, després que fa poca mesos s'aprovaren en el Consell de Ministres inversions per valor de 1.500 milions de pessetes destinades a la agricultura i ramaderia del seu Terme.

El gran capital no té fronteres i la urbanització d'Es Trenc ve de la ma d'una empresa sueca que, no poquent fer desastres urbanístics al seu país, ve a fer-los a casa nostra; i encara tenen barra de llançar una campanya publicitària que glosa les excel·lències de la urbanització i femos creure que quasi ens fan un favor.

El S.O.B., jun amb els partits polítics d'esquerra, centrals sindicals, entitats, moviments populars i ciu-

tadane, han convocat una manifestació el proper dia 30 de Setembre a les 19'30 a Sa Faixina a Ciutat.

Cal que sigui una manifestació masiva, que aquest divendres Ciutat i Part forana diguin no a la urbanització d'Es Trenc.

Les excavadores encara no han entrat als arenals d'Es Trenc, encara hi som a temps.

SALVEM ES TRENC.

Manel Domènec

Cap de tardor, 1.987.

-O-O-O-

UNA NOVA PUBLICACIÓ A CALVIÀ

Vull desde aquest racó donar la benvinguda a una nova publicació periòdica de Calvià. Es tracta de la Revista PÀGUERA VORANAR, dedicada a tractar l'aspecte turístic de les platges de Peguera i a promocionar-les. Està escrita en quatre idiomes, en molts dels seus articles - el nostre no hi figura entre ells-.

Però com antic redactor de la Revista VORANAR, ja desapareguda vull fer dues consideracions:

1ª. Utilitza un nom al·lusiu clarament a l'antiga Revista, quan té un caire completament diferent: VORANAR era una bona Revista CULTURAL, la nova revista es dedica a fer promoció turística de Peguera.

2ª. Entra en contradicció amb el nom que ha adoptat perquè l'antiga VORANAR defensava el nom antic de PEGUERA en front a la nomenclatura castellanitzant-centralista amb la qual encapçalava la nova revista.

Pep Rubio

-O-O-O-

LA VEU DELS PARTITS POLITICS

Aquesta secció que avui incorporam està oberta a l'informació de tot caire que els partits polítics vulguin publicar a la nostra Revista. Aquest més tan sols el PSM ha contestat a la nostra crida. Esperam que en els propers mesos hi pugui haver una informació més contrastada.

A continuació els hi oferim l'article del PSM titulat "Aquí paz y allá gloria".

ALUI PAZ Y ALLÁ GLORIA

Ya habrá dejado el registro de la historia, el tan agitado, inédito e insólito caso del voto desertor. Pero basado en el trasfondo de las declaraciones aparecidas en el D.M. del 9-9-83, por los tres cabezas de serie de nuestro gobierno municipal se clarifican, cuando se memorian, unos hechos y detalles que dan, casi con exactitud, el quid de la cuestión. En nuestro municipio, como todo quisque sabe, son tan potentes y poderosos los intereses que lo conternan y mueven, tan dadivosos, tan lince y experimentados en jugadas a corto y a largo pleno, que siempre encuentran los medios necesarios legales ...? para conseguir sus propósitos. Hasta cuándo? Hasta que broten del pueblo unos líderes honrados que le mentalice e inculque pregonándole la realidad política haciéndoselo ver, despertándole del letargo en que hoy está absorto y sumido. Tarea harto complicada y difícil será el desmontar este tan gigantesco, monstruo, e insaciable, como es este poderoso caballero que estrangula, vulnera y margina los intereses de las clases menos dotadas sin existencia de la menor equidad. Con modestia, como modesta es mi inteligencia, emplearé el arma de la crítica, censura o alabanza, con prudencia, pero al desnudo, según mis puntos de vista, de lo que se forja en nuestro Ayuntamiento, en contra o en favor de arbitrariedades o apologías; arma legal que, por indistinción, todo ciudadano tiene.

Entreveo, entiendo y estimo, amigos cabezas de serie, que vuestras declaraciones, antes citadas, están en contraposición con las normas democráticas, uno, por querer justificar el gobierno de minorías y, los otros, por ver brujas, que las hay, al notar errores, extrañeces e incidencias en la fatídica, como la llamáis, sesión de marras; creo sinceramente que, dentro de su anormalidad, fue cuerda, legal y normal premeditada por unos pares e ignorada por el resto de los municipios y foráneos, inclu-

sive.

Toda ley que emana de un legítimo estado de derecho, legalmente constituido por el voto popular y soberano, como el que nos rige, debe de ser, por imperativo, acatado por todos sus ciudadanos; y, mucho más, en más alto grado, por los que fueron elegidos, sin paliativo que lo empañe, sus regidores no siendo jamás admisible la desatención y abandono de sus deberes y obligaciones que se les fueron confiadas máxime cuando son perjudiciales a la utilidad global de la comunidad. En los vaivenes que nos depara el juego de la vida, no siempre se gana, a veces, uno pierde, o le hacen perder, lo que llamo por tener en sus manos y duelo al var que, imprevisiblemente, se volatiliza.

Para la elección de un Ayuntamiento, la legislación vigente que lo regula, precisa de dos elecciones notamente democráticas. La primera, como todos sabemos, el pueblo, por medio de su sufragio, elige a sus representantes dotándoles a éstos, intrínsecamente de pleno poder, confianza y libertad para que, en la segunda propia votación, se nombre su Presidente. Dichas dos elecciones son independientes, ninguna conexión ni relación guarda la una con la otra, es regla irrachistable. Quienes no acepten, de principio y de buen grado, un acto lícito reglamentado, además de faltar a su deber, se ven luego envueltos en una grossera ridiculox ~~maxxaxx~~ novelesca cuando la autoridad competente les veredicta la sinrazón, fallo que, por esperado, no es sorprendente para aquellos que raciocinan cuerdamente. ¿Qué es antinatural e ilógico que en una democracia tenga parte de poder una minoría que no le corresponde? Es cierto ¿Que es indecoroso que un partido de un rancio, por añejo, talante democrático lo acepte? También, pero hay que reconocer que, tamaños desatinos solo pueden ocurrir en Calviá por causas y motivos abvios.

Entonces para dar viveza y veracidad a la representación de la comedia en la que el vecindario tenía puesta su atención, se recurrió a las que yo llamo leyes del REVOLTISO

que no son más que aclaratorias, adicionales y complementarias de la maestra del caso que reglamenta. Para quienes creyeron que puestas en manos judiciales se les pudiera sacar partido, buscándoles suscentibilidades engañosas y confundibles para que dieran lo real por aparente, tratando de inquirir, de cara al foco, una justificación; quedándose en ilusiones de espejismo cuando se impone, al objetivo que se pretende, el sentido común que, para muchos politicuillos, es el menos común de los sentidos.

Tampoco se puede estar de acuerdo, por no concordar, el culpar de culpas ajenas al secretario accidental del dado resultado de elección de Alcalde en la sesión inaugural; acusación incorrecta e insensata hecha al que, por corteza y elegancia, en atención al cargo, no puede defenderse.

Creo, con ciega corteza, que dicha sesión, aunque la hubiese asesorado el más competente de los competentes magistrados, se habría producido el mismo resultado. Hay que buscar las causas de los efectos a más altos niveles. ¿Qué habría pasado si hubiese gobernado, en su totalidad de poder, la coalición mayoritaria, sin la repartición de los paneles de mando consistorial? Lo del perro del hortelano "que no comía ni dejaba comer". Los hortelanos del huerto municipal, si las apariencias no engañan, han querido que todos participen de dicho dominio y de esta manera AQUÍ PAZ Y ALLÁ GLORIA.

Esta es mi opinión, la que iré ratificando o rectificando durante el curso del futuro con los datos que nos iran dando nuestros gestionantes municipales.

Calvià, 17-9-83.

Damià Amenqual i Mas.

Secretari Local del P.S.M.

ANALISI DE LA GESTIO MUNICIPAL DURANT ELS PRIMERS CENT DIES DEL NOU AJUNTAMENT.

Coalició AP-UI.-

Sr. Alabern.- No han estat res beneficiosos per sa gestió de govern de s'Ajuntament. Noltros nos incorporarem a finals de Juliol. Varem estar un més i "pi-co" sense venir a s'Ajuntament, ara bé, fent feina per s'Ajuntament a defora, preparant coses que després ja les duim a terme ara als Plenos, per part nostra.

Tres mesos, en resum, gens positius pe's terme, no tan sols perquè no nos havíem incorporat, -ses raons nostres per no incorporarnos eren suficientment fortes per no venir, nos varem incorporar degut a sa sentència desfavorable a n'es nostre recurs, que acatam, no estam d'acord amb sa sentència, però la varem acatar- fins fa pocs dies no hi ha hagut es "reparto" de comissions, fins que s'aprovaren ses competències en es darrer pleno. Noltros a pesar de tot, desde es primer dia varem presentar mocions en es Pleno perquè s'anassin fent coses.

Lo darrer que vull dir es que no es just i es una forma molt ximple donar sa culpa de tot lo que ha passat a s'Ajuntament i es problemes de s'Ajuntament a n'es fet de que noltros no venguessim per aquí perquè creim que a Calvià hi havia molts de problemes que s'haguessen pogut resoldre sensa sa nostra participació i no s'ha fet. Lo més fàcil d'aquest món és donar sa culpa a n'ets altres quan ses coses no se fan. Creim que no se varen fer per i s'incapacitat de resoldrer-ho en aquells moments per sa banda governant.

Sr. Xamena.- Aquesta declaració hem parlat de fer-la conjunta, i tant té lo que digui en Carlos com lo que digui jo. Son ses mateixes paraules i es mateix pensament.

Sr. Alabern.- Vull afegir que sobre unes declaracions des batle damunt es diari, a on deia a "raic" de sa nostra incorporació a s'Ajuntament que noltros havíem trobat un Ajuntament en marxa jo voldria sobre quina marxa duia. Només dic que si s'Ajuntament hagués seguit amb aquesta marxa i noltros haguessen consentit que seguis aquesta marxa hagués estat ben trist es porvenir

que li esperava a Calvià.

Sr. Xamena.- Indubtablement aquesta marxa que duia era sa marxa enrera.

Nota de la Redacció.- En un principi l'anàlisi dels primers cent dies volíem que ho fessen grup per grup, cadascun dels 3 que componen l'Ajuntament. La coalició AP-UM ha volgut fer un sol comunicat, que és el que heu llegit. Seguidament entrevistarem a n'en Paco Obrador com cap de llista del PSOE del Nostre Ajuntament.

Sr. Obrador.- Poden dir que ha estat un primer moment, no prou llarg com per fer anàlisis molt forts de la gestió municipal.

Varem "aterrijar" a dins l'Ajuntament i ens varem trobar amb una primera fase contradictòria, a on erem el grup guanyador de les eleccions, sense tenir la majoria absoluta.

Amb l'elecció de batle varem quedar tots sols dins l'Ajuntament, lo que ens va donar poc camp de maniobra. Així i tot varem partir cap a posar en marxa lo atrassat del passat consistori.

Després s'han posat en marxa els projectes de la creació de dues escoles noves, una a Santa Ponça i una altra a Pagalluf, així com també s'ha posat en marxa l'escola de Formació Professional i se creen 5 aules noves entre Calvià i Palma Nova.

Molt important ha estat la posa en marxa de la distribució de la nostra pròpia aigua, de Ses Aljorfes, lo que s'ha fet en un període molt curt de temps, tan sols dos mesos.

S'ha posat en funcionament la piscina de Es Capdellà que ha duit un més de feines el poder-ho fer, degut a la brutor acumulada -hi havien fins i tot granots-, les màquines rolpudes, etc.

S'han aprovat ja els projectes de creació de dos poliesportius, a Calvià i a Pagalluf.

S'han realitzat les festes de Sant Joan, subvencionades per l'Ajuntament i les festes de Sant Jaume gràcies a la comissió organitzadora, que creim, segons testimonis del poble que han estat les millors que s'han fet desde feia molts d'anys.

En resum s'ha agafat un ritme de feina que no s'ha decelerat desde el primer moment i que ens dona com a resultats més immediats el fet de que enguany hi ha hagut menys problemes que altres anys en qüestió de depuració d'aigües, de contaminació de platges, etc.

Vull tornar repetir que 100 dies no són suficients per fer aquest anàlisi, i més si se conta que durant 70 d'aquests 100 dies l'Ajuntament ha estat colapsat. Aquests 100 dies ho són només del govern dels 8 regidors del PSOE.

Vull acabar dient que en trenta dies d'Agost s'han deixat quasi llests els presuposts de l'any 83.

Pep Rubio i Terrassa

LES FESTES DEL REI EN JAUME

Volem desde aquestes línies donar l'enhorabona a l'Ajuntament per l'obsequi d'unes festes que donen una empenta de categoria al mínim nivell cultural de Calvià. Desde el programa imprès fins a la clausura amb la meravellosa M^{re} del Mar Bonet, tot a vessa qualitat i coherència cultural.

Els organitzadors han duit a terme un programa sense nyarros, ni afegits "chapucers" que li dona aquesta categoria a les festes. Enhorabona Pere Besores i Lleonard Muntaner.

I enhorabona a l'Ajuntament en plè per haver tengut l'encert d'elegir als organitzadors.

ELS COORDINADORS

DOS HOMES: EN XIM I EN RAFAEL.

Rafael.- Buenos días.

Xim.- Bon dia.

R.- Xim te vees un poco triste.

X.- És que no hi ha vergonya.

R.- ¿A que te refieres?

X.- Per tot a on vagis es escrits, sa propaganda, es rètols estan en mallorquí.

R.- ¿Y que hay de malo en ello?

X.- Que ja no hi ha serietat, no se té respeta als costums.

R.- Però hombre y las raíces...

X.- Què dius! O et penses que som una patatera, amb això de ses arrels?

R.- No hombre, deja que termine. ...las raíces que unen a los de un mismo pueblo, con la misma o parecida cultura, y en el caso que nos ocupa, con una lengua diferente.

X.- A mi no em venguis amb coverbos. A mi m'ensenyaren es castellà, i es meus fills xerren es castellà i amb aquesta llengua és com me se comunicar i amb ninguna d'altra.

R.- Pero si tu hablas el mallorquí y bastante bien, por cierto.

X.- Si, però...

R.- A mi no me harás creer que no sabes escribirlo, también.

X.- No! Això faltaria.

R.- Pues eres un zoquete. Porque ahora lo que priva es aprender bien el catalán, sin castellanismos, saber leerlo y sobre todo, escribirlo.

X.- Però perquè em xerres de tot això. No t'enteng.

R.- Pues mira, existen unos textos muy sencillos y además se dan clases sin pagar nada. Y en un par de minutos, sin ningún esfuerzo, ya te lanzas a escribirlo con la ayudita del diccionario.

X.- Però, jo ja fa molts d'anys que no he agafat un libre.

R.- Ya se nota. Con estas opiniones tan carcas, casi banguerianas.

X.- Rafael, no em treguis de solc.

R.- No, escúchame. En lugar de pasarte un par de horas delante la televisión coges un buen libro, escrito en catalán, naturalmente, y te lo vas leyendo.

X.- Però la meitat de ses paraules no les entencré.

R.- Te lo crees. Si no sabes la palabra en concreto, miras el sentido de la frase, y si no lo entiendes aun, la buscas en el diccionario.

X.- Jo no tenc diccionari.

R.- Te lo regalo yo.

X.- Però no se quins llibres llegir.

R.- Los dos últimos que he leído son muy buenos y seguro que no te aburrirás: Bearn de Llorenç Villalonga y La plaga del Diamant de Mercè Rodoreda. Es mas, tanto de uno como del otro se han hecho dos buenas películas, que en cuanto puedas también te recomiendo vayas a ver, en su versión catalana, claro.

X.- Però perquè em xerres de català per amunt, i català per avall com si aquí fóssim una colònia de Barcelona.

R.- Típica respuesta! Pero como veo que al menos no tienes los ojos tan cerrados como otros, esto del catalán, dejo que tu lo investigues, y en un par de dias nos volvemos a ver y si aun tienes reservas mentales, te ayudaré a disiparlas.

X.- Bé me'n vaig que tenc coses a fer. Casi m'has marejat.

R.- Adeu Kim. I que passis bon dia.

X.- Adeu Rafael. Ja veig que te'n desfas.

R.- Claro que he estudiado inglés? Pues toma catalán que también es una lengua, y además es la de mi país.

Adeu. Adeu.

Aquest diàleg l'ha captat L'Àngel E. i va dedicant a la memòria del aragonés de luxe.

COL·LABORA ECONÒMICAMENT
EN EL MANTENIMENT DE VEINATS

XERRADES DE CAFE

Per En Joan Rubio

Després de quasi dos mesos de tenir retengudes les paraules de Madò Catalina Pacienta, tenia es dubte de que s'haguessin tonades rànçies dins aquesta màgica capsa, que ens permet engrunar entre els dits mecànics, tot allò que sent, i no emollar-ho fins que les necessitats de fer noves entrevistes m'ho demana.

Enlleçant amb la pàgina 20 del passat número 8:

Li regalen la llana acabada de tondre. Això s'ha de aclarir, i llavors o be amb el fus o amb la màquina s'ha de filar, una vegada feta la troca, es renta amb aigua teba i es deixa secar, i després es l'hora de fer el cabdell. I calcetins i giquetes a voler. Quan la llana és negra millor per les persones que s'embruten sovint, les moroues s'hi noten menys.

Quan m'estava explicant el procés de la llana, em digué "Què vols veure filar?" "Sí!" li vaig contestar. De me la tenim aferrada a una vella màquina, que ja té alguns apedaçaments, per manca de recanvis. L'hi enviaren quan va esclatar el moviment, i havia estat dos mesos intervinguda a l'estació del tren. Es feta a Màgic, allà hi filaven el lli.

El maneig és senzill, pel qui en sab. Es posa un bulic de llana aclarida fermada a un pal que porte la mateixa filadora, amb el fus es fa un cop de fil que es fa passar per alguns forats i ganxos i es ferma a la roca, un cop fet això i si la llana és bona, sense aturar-se, pedalejant i amb la ma estirant la llana, per dur-la cap a la filadora, es fa una troca amb un neres.

Pel que fa a la seva habilitat per fer malances, va començar als sis anys, a una fàbrica que es deia Can Company a Felanitx, allà hi feia net les butzer.

No hi ha cap secret amb les espícies, sinó amb el paladar per tastar quan es mesclen aquelles amb la carn capolada.

Perquè la carn d'un porc no es barreja de la d'un altre.

Els anys, entre els mesos d'octubre a febrer, tenia matances quasi cada dia. Algun dia dos pics. Ara a quasi totes les cases que per Calvià maten porc la solen cridar, hi sol anar en el Sr. Toni Canot que és un dels pocs escorxadors que queden en el poble.

A la sobressada és millor pastar-la el dia següent. El botifarro ha de bullir durant 15 minuts i el canelot dues hores i mitja, i deixar-lo mitja hora més dins la caldera sense bullir. Aquests foren alguns consells ràpids que ens donà.

De tot això que ens va explicar de les matances, he tingut la sort de poder-ho comprobar personalment, ja que aquest darrer any em convidaren a anar-hi. Hi eren els seus fills, l'Àngel i En Tòfol, que són dos bons pagesos, però ellè no es sentia altra veu que no fos la seva: "això per sa varia. A aquest cuixot llevau-li sós i el salarem. Torrau més carn. Tot-ho a berenar. (Per cert al berenar l'acompanyaren amb un vi rosadet, fet per peus divins)".

Es veu que aquesta dona no ha tingut porresa mai ni can feina la retgira, i dè ens han dit que fins i tot durant algun temps va fer de comara.

Lea y escoja

-31-

Georges Simenon, el gran novelista policiaco y creador de la simpática figura, protagonista de sus obras, el comisario Maigret, nació en Bélgica (Lieja) en 1.903.

Abandonó sus estudios a los 16 años, después de una crisis que le marcaría su vida futura.

Terminaba por aquel entonces la Primera Guerra Mundial y Simenon entró en la redacción del periódico "La Gazette" de Lieja como encargado de la sección de sucesos, esto le ayudaría, sin duda alguna, en su carrera de escritor y, poco tiempo después, empezó a publicar numerosos artículos además de su primera novela.

Al fallecer su padre, abandonó Lieja, se enroló en el ejército y marchó a París donde fijaría después su residencia.

Compró una máquina de escribir a plazos y comenzó lo que él llamaba su "literatura alimentaria"; empezando a colaborar en periódicos, llegando a escribir en tres años unos tres mil cuentos.

Poco a poco, sus escritos fueron adquiriendo popularidad entre un público no muy selecto, pero que le daba para vivir. A la vista de esto empezó a tomarse en serio su carrera de escritor y comenzó a publicar novelas largas del mismo tipo popular. Lo hacía bajo innumerables seudónimos y, probablemente, el más conocido de ellos fue el de Georges Sim.

Sus ingresos aumentaron y pudo satisfacer muchos de sus deseos, como el de viajar y comprarse un yate, a bordo del cual escribió no pocas novelas.

Su personaje más conocido es el del Comisario Maigret y, tal vez, nació en uno de sus viajes. Este perso-

Pholien y en ella se va desentrañando el misterio, empezando a conocer a otros personajes y su relación con el suicida, dándonos cuenta del porqué del grosor de las prendas de la maleta, del significado de las pinturas de ahorcados de cada uno de los personajes del relato, la causa de que se quemase el dinero, etc.

Simenon acierta plenamente en esta obra, ya que mantiene al lector en vilo con su misterioso modo de narrar los hechos y sorprendernos con un espectacular e insospechado desenlace.

Juan Lladó.

ACTIVITATS DE LA BIBLIOTECA

Durant aquest estiu s'han desenvolupat unes activitats per els nostres nins que han inclòs unes classes sobre "Introducció a l'història de Mallorca" a càrrec de Joan Lladó i Massot, "Introducció a l'estudi de les Rondaies" a càrrec de Manel Suàrez i Salvà, i "Introducció al treball geogràfic", a càrrec de Pep Rubio i Terrasa. Entre altres els resultats pràctics d'aquests cursets han estat la participació d'una vintena d'al.lots i al.lotes del nostre poble i una quinzena de nins i nines més petits que també hi han participat. També s'han elaborat, per part dels participants una sèrie de Rondaies que aniran sortint a les nostres pàgines, i una maqueta del Terme de Calvià, que estarà permanentment exposada a la Biblioteca, pel qui la vulga visitar o estudiar. Enhorabona idò al poble de Calvià per els seus primers cursets d'estiu per escolars.

LAS ESCUELAS DE CALVIÁ Y CAPDELLA

En este inicio del Curso 83-84, queremos ofrecer a los lectores de Veïnats un pequeño estudio acerca de los centros escolares ubicados en las dos villas, para lo cual hemos hablado con sus directores, Juan Jiménez de la Escuela Pública de Calviá y Miguel Seguí de la de Capdellá.

VEINATS.- Cuántos alumnos hay en la escuela ?

J. Jiménez.- En este curso rondamos los 800, que vienen de los siguientes lugares:

- Zona de Peguera / Costa de la Calma	100	alumnos.
- " " la Porrassa/S.Ferrer/El Toro	96	"
- " El Cortijo/Acapulco	70	"
- " Santa Ponça	70	"
- " Urbanización Galatzó	130	"
- Calviá villa	334	"

M. Seguí.- Para este año 83-84 ,alcanzamos la cifra de 110 alumnos,todos de Capdellá,salvo algunas excepciones que vienen de Peguera.

VEINATS.- Dotación de profesorado ?

J. Jiménez.- El Claustro de Profesores del C.P. Calviá está compuesto por 27 profesores,26 con cargo al Ministerio de Educación y Ciencia y 1 (el de Gimnasia),con cargo al Ayuntamiento.De estos 27,19 son definitivos y,el resto,provisionales.

M. Seguí.- Tenemos 4 profesores, de los que 3 son definitivos. Con cargo al Ayuntamiento está un profesor de música, y estamos pendientes de un profesor de gimnasia ya que el que teníamos el año pasado se ha visto desbordado por su trabajo en Palma-Nova. No obstante, estamos esperando una respuesta del Ayuntamiento que se ha mostrado dispuesto a ponerlo. Aparte, el sacerdote de Capdellá da las clases de Religión.

VEINATS.- Qué idioma se imparte ?

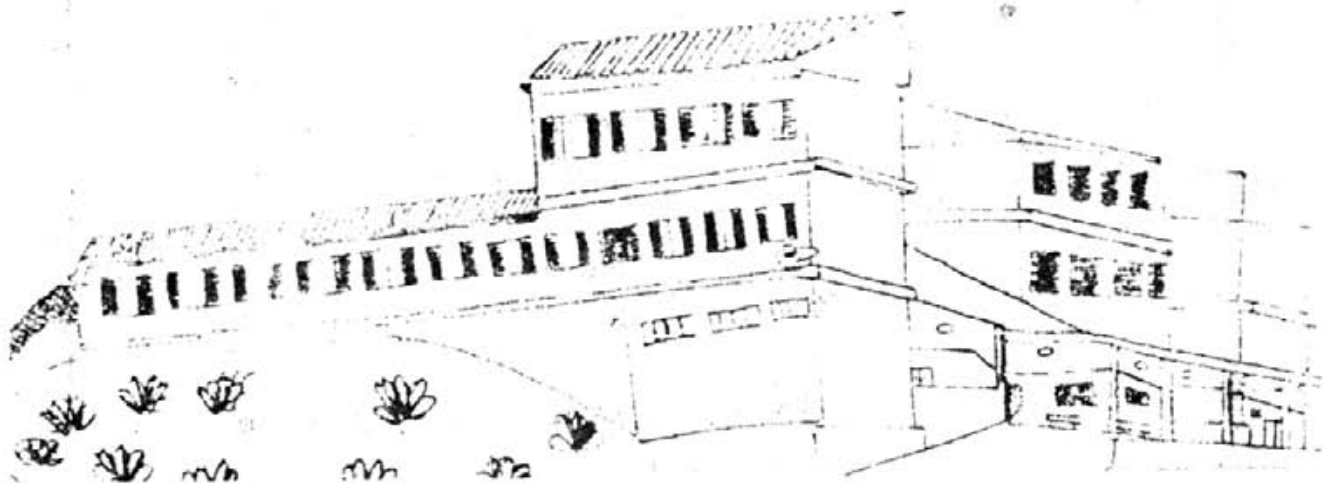
J. Jiménez.- El inglés.

M. Seguí.- El francés.

VEINATS.- Actividades más importantes a realizar ?

J. Jiménez.- En ellas podemos enumerar: Competiciones deportivas federadas con otras escuelas de Mallorca, actividades extraescolares patrocinadas por La Caixa, visitas a museos, exposiciones y cines, excursiones diversas que tienen la finalidad de hacer una educación partiendo del entorno, participar en concursos de redacciones o de pintura, algunos seminarios por ejemplo el de fotografía, impartido en el Centro de la escuela el curso pasado, además de todas aquellas actividades internas que desarrollan los alumnos en sus respectivas aulas y que tienen como finalidad el aprendizaje de los contenidos educativos demarcados por el Ayuntamiento.

M. Seguí.- Además de las excursiones y visitas culturales, pensamos seguir con el intercambio cultural con alumnado de Francia, organizaremos, como cada año, el festival escolar en que participan niños de todas las edades, así como la elaboración, una vez más, de nuestra revista de circulación interna S'Escola, además, al convocarse los Premios Calvià en su apartado de Juventud, nos presentaremos a todas sus modalidades.

CARTES A LA REVISTA

Volem adreçar aquesta carta a l'anònim redactor de la secció "Brújula" del diari "El Día".

Sr. anònim:

L'altre dia varem poder llegir una nota seua que ens feia referència i que vessava ignorància, apart d'insults cap a nosaltres, i que acabava enviant-nos a fregar fum.

Nosaltres no entrarem en polèmica per la senzilla raó de que parlem dos idiomes diferents: vosté el de l'incultura i nosaltres el de la cultura, de la qual en som professionals.

Només volem dir-li dues coses, anònim senyor: la primera és que no ens n'anirem a fregar fum; la segona és un consell que li volem donar: Estudii, estudii molt, que bona falta li fa.

Els treballadors de la Cultura de Calvià
(que som més de quatre)

-0-0-0-0-

COLABORACION ESPECIAL

Este pequeño artículo o como ustedes lo quieran llamar va dirigido al ayuntamiento de Calvià. No como crítica ya que en su poca estancia no han podido hacer muchas cosas para cambiar el ambiente del pueblo, sólo les queríamos ofrecer una pequeña información de la situación que nosotros los niños estamos viviendo. Calvià para nosotros es un gran aburrimiento ya que sinceramente no podemos hacer nada.

El campo de fútbol o el llamado campo de las escuelas viejas no está en situación de jugar ya que el campo está repleto de piedras y las porterías están completamente rotas. El campo de tenis está lleno de baches y la pelota se te desvía cada momento.

Ahora les explicaré lo que hacemos para pasar el rato: Nos hacemos liguitas de fútbol pagando una pequeña cantidad cada uno para comprar premios.

Hacemos torneos de tenis, ajedrez, damas, parchis comprando los premios de la misma manera.

También hacemos ginkamas, y un campo de cross para hacer

carreras con las bicicletas, e incluso hacemos discoteques y en ellas hacemos fiestas así que esta es nuestra situación y nosotros les pediríamos que hicieran algo para que nos podamos divertir ya que las cosas que hacemos nos cuestan mucho trabajo y como cada día lo hacemos es rutina y nos aburrinos.

Colectivo de chavales "El Pepino"

-0-0-0-0-

DESNUDO COMO DE COSTUMBRE

-¿Dónde estás Maki?

-Estoy en el agua

-¿Qué agua?

-El agua del cielo, de la tierra, de las nubes, de los árboles de los pájaros y de los animales que reptan como alambre de espinos.

-Cómo debes aburrirte!

-No siempre!. Ayer viniendo del concierto de Julio Iglesias me topé con el Ultimo Mohicano nostálgico, fue un honor. Estaba desnudo como de costumbre. La acera era estrecha, así que bajé el bordillo. Flaf!. El barro me agarró los pies. Aquí me tienes. Esperando!

-¿Te ayudó a salir?

-Me ayudó a desnudarme, pero vio a un capitán de fusileros y salió escapado con una bandera en bandolera.

-¿Y sigue bajando agua?

-Y barro, y colchones poniendo cara de éxtasis, y vacas pidiendo socorro, y gallinas haciendo schwepping, y cacerolas revolucionarias, y vestidos de noche mezclados con el drugstote que escupe la avalancha.

-¿Estarás muy solo?

-Eso sí! Y lo siento. No cumplo a nadie. Si hubiese estado en la boda de Lolita. Ah!. Qué boda! Hace un momento descendía por la riada los setenta millones de pendientes y otras joyas de Lola de España. Mira uno se ha enganchado en mi pantorrilla! Pretende trepar a la entrepierna. Trato de convencerle con el materialismo dialéctico de que no soy el "Pescadilla".

-Bueno, que tengas suerte. Hasta luego.

-Espera! Dile al Ultimo Mohicano y a la Aguerrida Pinpinela que me ayuden a salir de este espanto.

- Haré lo que pueda.

Maki, ensimismado en su soledad, observaba como una ensaladera disfrazada de hóstia saltaba el puente de la ría. Tenía ganas de gritar pero le daba apuro. A veces reía a carcajadas para disimular, porque en el fondo estaba sumamente aterrado.

-¿Por qué se ríe usted joven?

-¿Con quién tengo el honor de hablar?

-Eso no importa. Vergüenza! Eso es una vergüenza! A donde vamos a ir a parar. Está usted completamente desnudo.

-Verá. Yo intentaba. . .

-Cállese!

- . . . salir de aquí; me estoy hundiendo y la desnudez casi no se ve. Me llega el barro a la cintura! ayúdeme a salir!

-¿Tiene usted bandera?

-No, porque me he dejado la caja de zapatos acompañando al loro.

-¿Es que no ha escuchado los consejos de la Subsecretaría de AQUINUNCAPASANADA?

"A todos los ciudadanos: Como consecuencia de las torrenciales lluvias. Arránquense los cabellos por Amor de Dios. Si no lo hacen sus orejas se arrastrarán por el agua y terminarán ahogándose".

-Pues no sabía. . . yo creí que con el D.N.I.

-Nosabía! No sabía!. . . y ahora pide ayuda. Tome usted este papel! Haga la petición en fondo y forma. Dios le ampare! Maki vio alejarse a Aguerrida Pinpinela, eso le había parecido, con el solar patrio (20.000 ptas/m²) debajo del brazo y una bandera sobre la cabeza que le protegía de la lluvia. El fango le llegaba a las axilas. Así que sin perder un instante, con el dedo, mojando en las turbulentas aguas, empezó a escribir, como si fuera para un amigo, palabras ocres sobre papel blanco.

"Señor:

Le he visto anoche en la esquina de la plaza de la Vic-

toria y la calle de los Valores Eternos. Oculto en la sombra, espía a quien me es fácil imaginar. Se encontró con él y quedó prendido al barro, al principio no caí en la cuenta del odio que usted le tiene; antaño se había permitido acusarle de transformar sus islas en tióvivros de caballos policromados que meaban etílico, relinchaban con falsete y comían Ice Cream with Chipps, acompañados de nubes de cemento armado que descargaban en el litoral. Venguese usted de él, ya que se obstina. Suprimalo si su muerte le devuelve la calma, pero le ruego que no le corte los cabellos, le de aceite de ricino ni le pinte una bandera. Las consecuencias de la pérdida de sus cabellos y tripas serían demasiado graves para los millones de personas que son ajenas a su reciproca hostilidad.

Si usted le deja morir, puede desde ahora mismo contar con mi silencio, pero si persiste en sus actuales proyectos, me encontrará cara a cara con usted, violin en mano y sabe que pere implacable.

Crea usted, señor, en mi respeto alborotado.

.....

Maki no pudo estampar la firma, las aguas achocolatadas le habían cubierto hasta los ojos. Su frente desnuda como siempre brillaba entre los relámpagos, su mano dejó escapar el papel, turbulencia abajo, se mezcló con botes de desodorante de limones salvajes del Caribe, coronas de flores mortuorias, Chanel nº 5 y tres películas de risa.

.....

.....

Doy un salto en la cama, Estoy encharcado de sudor. Que horrible pesadilla. Me levanto, enciendo la luz del espejo, a tientas cojo la dentadura postiza policromada y me doy una ducha. El agua tibia me quita el barro.

VITRIOLO

El premi del mes

El primer premi d'aquest més (perque n'hi ha dos) correspon al qui a l'Ajuntament va tènir la "Brillant" idea de fer un homenatge a n'en Julio Iglesias. Per les següents raons:

- 1ª Perque en Julio Iglesias es un producte yanqui desnaturalitzat com quasi tot lo "made in USA", és a dir és com si se li fes un homenatge a la Coca-Cola.
- 2ª Perque qui va triar el lloc de residència a dins el terme de Calvià no va ser ell sinó el Foment de Turisme.
- 3er. Perque a damunt tot això a les darreres declaracions de l'esmentat Julio deia que s'hagués estimat més haver estat a Galícia.
- 4t. Perque si cercam gent per homenatgear n'hi ha més de tretze mil que han triat com residència permanent Calvià, començant per l'ex-canciller austriac Bruno Kreisky.
- 5nt. porque si seguim així tenim por que el proper homenatge de l'Ajuntament sigui per Na Lola Flores.

I tanta sort que se n'ha anat abans de que se li pogués fer!.

El 2on. premiat d'aquest més ~~ha~~ és el salvatge que ha infestat les aigües de la piscina de Es Capdellà amb petroli.

Per cert, parlant de petroli, piscines i depuradores opinam que per evitar una discriminació s'en crea una altra. Volem dir que si els únics que poden nadar a les depuradores son els funcionaris ja hi torna haver el perill de que l'esmentat salvatge s'en vagi amb la llauna de petroli a contaminar l'aigua de la depuradora de Santa Ponça

A les pàgines de la Revista VORAMAR de Peguera, fa ar de 8 o 9 anys hi va haver una polèmica molt interessant an de l'origen del toponímic PEGUERA. Com a conclusió de la d: polèmica va apareixer a les pà gines de VORAMAR al nº corres ponent al mes d'agost del 1975 un documentat article, que i seu interés de cap a n'aquesta part del terme de Calvià cre oportú reproduir-ho a la nostra REVISTA. Es el següent:

Peguera ve de pega

Els responsables i col·laboradors de VORA MAR volem fer les coses en sèrio. Per això (i, no per caparrudesa, com diuen alguns autèntics caparruts) escrivim PEGUERA i no PAGUERA a les pàgines del nostre bolletí.

Fins ara, donant VORA MAR han aparegut sobre aquest punt dos articles ben documentats: "¿PAGUERA O PEGUERA?" (juliol 1974) i "PEGUERA SI, PAGUERA TAMBÉ" (desembre 1974). No obstant, algunes persones del poble segueixen aferrades a que s'ha d'escriure Peguera i no Peguera. Naturalment, mantenen i defensen la seva postura a nivell de cafè o de perqueria de barriada, davant un públic tan poc entès com ells en matèria lingüística. Però no s'han atrevit (potser per incapacitat) a enviar un article a VORA MAR defensant i demostrant la seva tesi amb arguments sòlids. Hem repetit un pic i un altre que les pàgines de VORA MAR, tant a les dels diaris, estan obertes a tots.

Però ara veig, tal vegada sigui demanar massa a individus que s'atreveixen a discutir qüestions gramaticals sense haver-se molestat ni a agafar un diccionari, segurament perquè creuen que ja ho saben tot. Jo, per la meua part, i encara que hagi estudiat i llegit més que molts d'ells, reconec amb tota sinceritat que encara me queda molt per aprendre.

Per començar, he posat mà al "DICCIONARI CATALÀ-VALENCIÀ-BALEAR", que amb els seus deu toms d'unes 1.000 pàgines cada un, és un dels millors diccionaris del món i he cercat algunes paraules que vónen al cas, com són: pega, pegar, pegat, peguera, etc. Vetequí lo que n'he tret en net, amb la bona intenció d'aclarir idees a aquells qui, encara que no ho vulguin reconèixer, les tenen embullades:

"PEGA (tom 3, pág. 374): 1- Substància molt viscosa que s'obté per destil·lació del quitrà vegetal procedent del pi negre; castellà 'pez, pegu'. La classe de pega més corrent, o pega per antonomàsia, és la pega negra, que s'empra principalment per a embetumar les peces d'una nau en construcció i preservar-les del sol i de la humitat, i entre boters per a tapar els talls o foradets que puguin tenir els botes de contenir líquids; els pastors empren també la pega per a marcar les ovelles. La pega que usen els boters, tal com surt de la destil·lació, es diu pega seca; posant-hi un xic d'oli i escalfant-la es fa pega de fil, que és una mica elàstica i serveix per a empegar els fills i puntes; si hi posen més oli, es fa la pega grassa, amb la qual es platen interiorment els botes de cuir... fora de sabater: mescla de pega negra i cera, amb què els sabaters fan el carol; cast. 'cerete'..."

Vagi aquesta breu explicació per aquells qui no saben què és la pega ni per què serveix, a fi que d'aquí endavant no puguin al·legar ignorància. I com que supos que a les biblioteques particulars de la majoria dels nostres lectors hi abunden més les novel·letes barates que llibres tan sòries i completes com el "DICCIONARI CATALÀ-VALENCIÀ-BALEAR", vetequí algunes definicions d'altres paraules derivades de PEGA:

"EMPEGAR, APEGAR, APEGUAR (tom 4, pàgs. 783-4): Untar de pega o d'altra matèria agafallera; cast. 'empegar, untar'..."

altra matèria aglutinant..."

"PEGAT (tom 8, pàg. 377): Tros de tela, paper o altra matèria xible, que, untat d'una substància aglutinant, s'enganxa sobre alguna cosa; especialment, el que serveix per a aplicar-se com a dicament a un gra, ferida o part del cos dolorida; cast. 'parche'.

En quant a la paraula "PEGUERA" (tom 8, pàg. 378), valguin les definicions donades a l'article de A. C. S. "¿PAGUERA O PEGUERA?" (VOL. MAR, juliol 1974, pàg. 2). Només m'extendré, perquè ho crec interessant, en la toponímia que senyala el DICCIONARI:

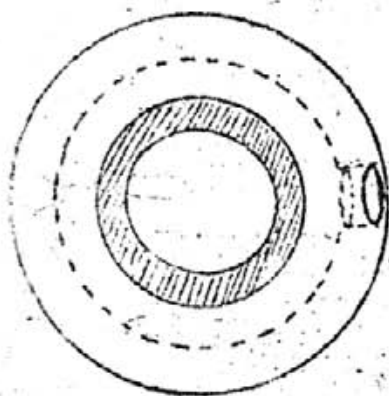
"Nom d'un llogaret del terme de Fígols (Berguedà), d'una part de terra del terme de Vimbodí, d'unes grans extensions de pastures muntanyencs al Berguedà (Rasos de Peguera) i d'una alqueria platja de la part occidental de l'illa de Mallorca..."

Per altra part, el mateix DICCIONARI diu (tom 6, pàg. 6) a propòsit de la paraula "FORN":

"La peguera o forn de pega és una gran cavitat tubular una mica cònica o piriforme, practicada a la roca, amb un forat a la part inferior per on s'escorre la pega en rajar. La part superior es tapa amb una llosa. Ja queden pocs forns d'aquesta mena en els boscos de Catalunya".

A fi que els lectors es puguin fer una idea més exacta de com era una peguera o forn de pega, he cregut convenient il·lustrar aquest article amb dos bocets esquemàtics (tall vertical i tall horitzontal o de planta) d'una peguera que existia a Olzinelles (vegi's "Geografia de la Ciutat de Barcelona", p. 309).

Els esquemes estan tretts a una escala aproximada de 1:40. Això ens ajudarà a fer-nos una idea de les dimensions d'una peguera: per la part exterior, nien uns 2 metres i mig d'alçada i devers 2 de diàmetre màxim. Com pot veure, la seva forma era parel·lela a una alfàbia trabucada, amb el cul per a l'entrada.

FORN DE PEGA
(tall horitzontal)

Escala: 1:40

FORN DE PEGA
(tall vertical)

Escala: 1:40

L'obra citada ens dona també les dades següents: La pega s'extreu del pi gre ("pinus uncinata"). És una indústria agrícola molt generalitzada. Els forns de pega eren excavats en la terra roja i tenien forma cilíndrica. Alguns acaben en una superfície plana. Els forns eren construïts en alts marges, junt a les carreteres.

Aquest darrer punt coincideix amb la fotografia que publica la mateixa obra, on es veuen unes pegueres arran d'un camí.

Coincideix també amb les indicacions que

segons l'article de A. C. S., dona el sen Bosquet, de Capdellà:

"Dice que recuerda de sus padres y abuelos, quienes le contaban haberlo oído de sus antepasados, que de siglos atrás siempre se había conocido la fábrica de 'fer pega'... que estaba más o menos por donde está ahora nuestro complejo parroquial (cerca de 'S'Esquena Llargà', por donde pasaba un 'camí de ferradura', 'a un comellar, a una marjada grossa, resguardada de sa tramuntana'...)"

No consultat també "LES QUATRE GRANS CRÒNIQUES" (Biblioteca Perenne. Editorial Selecta. Barcelona, 1971. 1.299 pp.), i resulta que el nom de Peguera només apareix a la Crònica de Pere el Cerimoniós (vuit vegades, per cort), a propòsit del seu desembarc a la badia de Santa Ponça i Peguera l'any 1343, del qual seria interessant parlar-ne detingudament un altre dia.

El nom de Peguera no apareix per res, en canvi, a la Crònica o Llibre dels Fets de Jaume I el Conqueridor ni a la Crònica de Bernat Desclot, quan parlen del desembarc del Rei En Jaume l'any 1229, a la mateixa badia.

Davant totes aquestes dades, m'atreviria a formular la següent hipòtesi:

La indústria o fabricació de la pega, al manco amb el seu nom romànic, derivat del llatí "pice" (pega) i "picaria" (peguera), fou introduïda a Mallorca, i a Peguera en concret, pels catalans després de la conquesta, entre els anys 1229 i 1343. La fabricació de pega a la nostra comarca donà lloc a la formació del topònim "PEGUERA" per designar tot aquest redol, i de rebot la possessió, les platges i l'actual nucli urbà.

Aquesta hipòtesi, a més del testimoni de les Cròniques, està avalada per les següents raons:

El nom de Peguera és freqüent, com hem vist, dins la toponímia catalana, lo qual vol dir que a Catalunya hi ha hagut pegueres des de fa molts de segles. Com és natural, es construïen a llocs de pinar, on abunda la matèria prima, i prop dels camins, per facilitar el transport de la llonya i de la pega.

A la nostra comarca i al lloc on poc més o menys, segons tradició oral, estava situada la peguera, hi trobam les condicions esmentades: molt de pinar, i un camí de ferradura que fou transitat durant segles. A més, el "port de Peguera" (com l'anomena la Crònica de Pere el Cerimoniós) era un lloc estratègic i avinent per al comerç i relacions amb Catalunya, d'on queia més aprop que la Ciutat de Mallorca. Recordem lo que escrigué J. B. Binimelis fa quatre segles:

"Aquest port Peguera en los temps antics era lo carregador de les tantes melles que cullien en Mallorca..."

Tot això no vol dir que la pega no pogués ésser coneguda a Mallorca i a la nostra comarca ja en temps dels moros. Suposant que fos així, més que més: entre els anys 1229 i 1343, els conquistadors haurien seguit fent pega i s'haurien limitat a substituir el nom àrab pel nom català i convertir-lo en toponímic: PEGUERA.

Verd

El laurus nobilis conegut per nos-
tros com "llorer" és un arbre d'or-
pècie mediterrània que li agrada
cercar les penyes fresques i embri-
velos, abunda per exemple en el Ter-
rent de Parels, té les fulles bas-
tant grosses i són coriàcies i sen-
ceres.

Actualmente, moltes els cuinors i
cuineres l'apreciam com a condiment
per nombrosos plats de la nostra
gran cuina (escabetxes, patés, broues,
sopes (de pasta) i estofats..)

Però no sols és emprat a l'hora de
cuinar sino també com a remei medi-
cinal puix les seves fulles són co-
minatives, és a dir, actuen sobre
el flate; diurètiques, sudorífiques
i antiespasmòdiques, que combeten
la tremolor, palpitations... efectes
d'esglais i ratgirons.

Es pren la tisana de les fulles al
2%.

De la fruita se'n treu una mantega
que s'empra per freqües contra la
paràlisi. I l'infús de fulles i de
fruita xefats, en oli, dona un bon
liniment per freqües contra el do-
lor reumàtic, l'histerisme i altres
afeccions de tics nervioss.

Aquestes fulles que en temps antics
partanyien a l'arbre sagrat d'Ascle

dou dels nostres, eren emprades p-
fer les coronas literàries i fin-
ara són estimades també per prep-
rar banys fortificants, especial-
ment per els nins dèbils, e també
tant sols com aromatitzant de bu-
gades.

detall de les fulles

Quan volem plantar un llorer s'ha-
de tenir en compte les següents co-
ndicions:

han d'esser exemplars ben arrelats
i no mouer-les del seu emplaça-
ment original. Han de protegir-se
de les gelades amb sequetes.

Ornamentalment se li poden donar
formes variades com a piramidals
o esfèriques. Això se fa fent
les branques i traçant-les

detall del fruit

tenys nous que no volem.

També es pot cultivar en cossials de la rel perquè és molt més activa de 38-45cm amb terra ordinària per cultiu. En els climes temperats durant l'hivern se duen a l'interior.

Quan se recol·lecten les fulles fresques necessàries, se les acongeix a la foscor per mantenir el seu aroma.

L'estudi d'un altre arbre medicinal que nos ve molt a punt de pastora mie és, el del magraner (*punica granatum*) la varietat medicinal és la del magraner agra, a part de que el suc d'aquestes magranes, ensucrat és un bon refrescant, així mateix com per honrar als paladars més exquisits.

L'escorça dels fruits és verai-

fuga; però és millor usar l'escorça

va. El procediment és el següent:

es prenen 60 grs d'escorça de rel de magraner agra, es bat, i es posa a bullir en 3/4l d'aigua fins que aques- ta minvi més o menys a mig litre; es divideixen el líquid en tres parts iguals, les quals es prendran amb una hora de temps entre cadascuna.

Així s'expulsa el solitari. Si no s'expulsa a les 24h de la darrera presa, es prenen 30grs d'oli de ricí; aquest tractament se repetirà tres vegades, cada tres dies, si el cap de la tènica no haqués sortit encara. De vegades aquest tractament dona radaments de cap i malestar, amb són, símptomes menors d'importància i passatgers.

Cal no donar mai aquest decuit ni als infants ni a les dones embar- sades!

CARME LÓPEZ.

ES RACÓ DELS NINS

Avui treim una Rondalla feta en el Cursset d'estiu de la Biblioteca, i un conte, originals tots dos.

En Pau cerca la saviessa

Això era un al·lot que nomia Pau. En Pau era molt viu, però no sabia massa coses, com no era massa ric, no podia pagar els estudis. En Pau volia saber, ésser molt savi.

Així es que un dia va pensar:

- Jo, aquí, mai seré savi. Demà partiré cap a una banda on podré aprendre moltes coses.

Dit i fet, l'endemà va partir molt prest, molt prest. Per devers migdia va arribar a un poblet on va trobar a un velllet molt savi i li va dir:

- On vau aprendre tantes coses ?

- Fa molts d'anys, jo volia saber molt i vaig anar a veure una bruixa que em va dir que trobaria la saviessa, anant per un desert immens, fins que trobaria una cova, allà trobaria un llibre molt antic. Em va dir que si el llegia, tornaria molt savi. D'aquell llibre sempre s'en recorden.

- Gràcies, va dir en Pau.

En Pau va partir cap el desert. Quan ja no tenia aigua, va veure una estrella que brillava molt. Va resultar ser una fada que va sortir enmig d'un fum.

La fada li va donar aigua, d'una font que va fer aparèixer. Es varen fer amics i la fada el va ajudar a trobar una cova per dormir. Però, dins la cova hi havia un gran lleó.

La fada en aquell moment va desaparèixer. El lleó el va fer entrar

dins la cova. El se volia menjar l'endemà per dinar. Mentres dormia el lleó, en Pau va escapar.

Quan va arribar a la cova que era molt obscura i molt grossa es va trobar amb un grup de lladres que, per sort no hviien trobat el llibre.

Quan el veren el van tancar a una presó i no el volien deixar sortir.

En aquell moment la fada sense deixar-se veure li va donar un arma, i mentres els lladres dormien, amb l'arma va obrir la porta de la presó. Va sortir de la cova amb el llibre i va posar una gran pedra a l'entrada perquè no sortissin els lladres.

Quan tornava a ca seva, en Pau, va trobar animals hostils, però amb l'arma els va guanyar.

I en Pau va formar a ca seva i gràcies al llibre va ser un home savi tota la seva vida, que va esser llarga.

Antònia Mª Pallicer Barceló.

12 anys.

LAS AVENTURAS DE HARI SELDON

Por Juan Venys Guillame.

11 años.

En un pequeño pueblo de Inglaterra en la calle Tráns-tor vivía en una casa muy vieja un joven que su ilusión era fabricar cohetes para juegos artificiales.

El se llamaba Hari Seldon. Como no tenía dinero, empezó a vagabundear pidiendo dinero; pero con el dinero que había ganado en todo el año, no le bastaba ni para comer durante el día.

Pero un día encontró un letrero que decía: "Necesita-

mos Barrendero".Entonces fue corriendo hacia su casa y les dio la noticia,muy contento,fue al Ayuntamiento y le dieron el trabajo.No ganaba mucho pero ganaba más que antes,en un par de años pudo trabajar,empezó en su casa pero se hizo famoso y se proporcionó su propia industria,trabajaba día y noche,solo dormía una hora.

Su padre un día le dijo que podía ir a la Universidad y estudió de abogado,teniendo la carrera y su Industria ya tenía dinero para solo dedicarse a la carrera,pero un día él se propuso hacer un cohete espacial,cuando estaba preparándolo se le puso en marcha,subió unos cien metros y cayó a plomo el cohete,se destrozó y él se rompió un brazo y una costilla,pero a los cuatro meses estuvo curado.

Al estar curado,pensó lo bien que lo había pasado durante aquellos breves segundos de vuelo y pensó ser Astronauta,Para hacerlo tuvo que ir a una base de lanzamiento.Allí conoció a GERALD BLACK,el hijo del Capitán.Esa amistad le dio una cierta ventaja para ser elegido para el vuelo,que se haría dentro de un par de meses.

En ese tiempo,se aburriría pero tendría que aguantarse.Se pasaba el día estudiando;aprobó todos los exámenes,y al llegar el día de elegir quién iría estuvo muy nervioso pero fueron elegidos él y GERALD.El día de la partida por la mañana a las seis ya se mordía las uñas.

Al acabar el desayuno fue a visitar a su amigo y vio que se estaba vistiendo.Entonces pensó en que faltaba sólo una hora y se fue corriendo a vestirse,Ya estaban listos para salir.Cuando estuvo listo fue a buscar a GERALD.Se situaron los dos frente al Presidente,le saludaron y cuando bajaron la mano la multitud aplaudió apasionada.Subieron al cohete.Empezó la cuenta atrás,cuando faltaban dos segundos se

dieron cuenta de que no tenían bastante combustible, no tuvieron tiempo de parar la cuenta atrás y el cohete partió sin suficiente gasolina para volver.

Durante el vuelo Gerald dijo: "Hari, no podremos volver nunca más a la tierra".

- Pero, en la luna no hay vida ?
- No.
- Entonces, ¿qué haremos?
- Primero bajaremos a investigar y luego nos metemos en el cohete.

Estarémos allí hasta que se nos acabe el oxígeno.

En este instante oyeron un fuerte ruido y toda la nave tembló. Entonces miraron a la pantalla y vieron que habían aterrizado. Bajaron de la nave. Habían caído justo en el borde de un cráter. Hari dijo: "Gerald, voy a bajar dentro del cráter".

- No, es muy peligroso!
- Da igual, de todas formas moriremos.
- + Tienes razón, iremos.

Prepararon una cuerda para la escalada.

- Gerald, primero bajaré yo.
- De acuerdo.
- Tira la cuerda.
- Ahora.
- Ya estoy bajando.
- Ahora bajo yo !

Empezaron a descender.

Cuando estaban casi abajo.

- Gerald, ¿qué es esa luz?
- No lo sé, ya bajo.
- Hari, mira eso !
- ¿QUÉ son esas cosas?
- No lo sé, pero pronto lo sabremos, porque ahí viene una de esas cosas.

Eran unos monstruos con tres orejas, la boca la tenían vertical con un solo ojo y eran de color azulado. Se les acercó y les habló en su idioma, no entendían nada pero con signos les dieron a entender que les querían ayudar. Les invitaron a comer una extraña comida pero apetitosa, después Hari cogió al ser lunático y lo acompañó a su nave por el lunático. Comprendió que quería una nave puesto que el cohete se había estropeado y se la dieron y partieron contentos. Entonces Gerald dijo:

- Hari, te parece que debo decir a mi padre lo que hemos visto.
- No, porque si no, mandarían muchos más cohetes para conquistar la luna.
- Está bien, pero cómo nos deshacemos de la nave.
- Muy fácil, nos tiraremos con un paracaídas y la nave caerá y se destrozará y nadie sabrá si es un cohete o una nave de la luna.
- Pero, la gasolina!
- Nadie sabía que nos faltaba gasolina, solo lo sabíamos nosotros, así que listos.

Al llegar a la Tierra todos colaudieron, y fueron famosos en todo el mundo, todos creían que la luna estaba desértica menos ellos dos.

Sopes de Matances

Es sofregeix l'lon tallat petit, amb oli, alls, sebetes, tomàtiga i juevert. Després es sofregeix tota la verdura amb pebrots verds, mongetes, carxofes, pesols, bledes i col. Quan tot està sofregit, se li posa pebre vermell i un poc de pebre negre, llavors li tiran l'aigua i es deixa bullir un poc, després li posam patates i colflori. Quan està cuit, es treu tota la verdura i dins el brou s'hi tiren ses sopes, que estiguin ben eixutes, damunt hi posam tota sa verdura i una picada d'all i juevert.

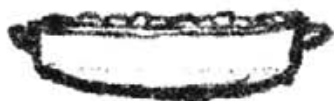

Tumbet de peix

Es fregeixen patates tallades rodones amb alls, llavors es fregeix el peix i es tira damunt ses patates, tot seguit es fregeix l'albergínia i el carabassí i es fa el mateix que abans, hi afegim pebres vermells i lo darrer salsa de tomàtiga. Es pot col·locar dins fonts de fang o dins casseroles de fang.

Escaldums

Tant es poden fer amb carn d'andiot o de gallina.

Es posa la carn dins una casseroles de fang i li feim treure tota s'aigua, quan està ben eixuta se li posa Jerez sec i també el s'ha de beure tot.

Llavors hi posam seim de porc i quan està ben sofregit (que sembli cremat, però sense estar-hi) li posam s'aigua. Quan la carn està cuita la carn, li posam patató frit, olives mallorquines i pinyons. Quan ha bullit un poc, li posam per damunt una picada d'ametlles torrades i xocolata de pastilla.

He d'agrair aquestes receptes a na Gabriela Quetglas, na Biela, que ha trobat un moment dins les seves tasques per col·laborar, aquest mes, amb Veïnats.

Xisca Esteve.

DEPORTES

El pasado mes de Agosto se inició en Calvià y en su campo Municipal, el primer Torneo de Fútbol Costa de Poniente, entre los equipos: Cade Paguera, C.D. Calvià, C.D. Andratx y C.D. Santa Ponça, así como los alevines de los equipos C.D. Andratx, Santa Ponça, At. Rafal y C.D. Calvià.

El primer partido de este novel Torneo, lo disputaron el día 20 a partir de las 17 h. el Cade Paguera y el C.D. Andratx, venciendo los primeros por 1 - 0.

Al día siguiente 21 y también a las 17 h., se enfrentaron el C.D. Calvià y Santa Ponça, ganando por 2 - 0 los nombrados en primer lugar.

El día 29, y para dilucidar el 3º y 4º puesto jugaron a la misma hora que los restantes partidos, el C.D. Andratx y Santa Ponça, venciendo los andritxoles por el elevado tanteo de 9 - 2.

Al día siguiente 30, y para la final, la disputaron los vencedores de los encuentros previos, o sea, Cade Paguera y C. D. Calvià. Como quiera que el partido terminó en tablas, 1 - 1, se tiraron tandas de penaltys, sin antes haberse jugado la acostumbrada prórroga, venciendo en la segunda de ellas el Cade Paguera, llevándose, con ello, este primer Trofeo Costa de Poniente.

A decir verdad, creo que el trofeo se lo llevó quien más méritos hizo para ello, pues en la final con sólo - que la suerte le hubiera acompañado un poco, no hubiera importado recurrir al lanzamiento de penaltys.

Al finalizar el encuentro se hicieron entrega de -
los siguientes trofeos:

Primer Trofeo Costa de Poniente:

- 1º Cade Paguera
- 2º C.D. Calvià
- 3º C.D. Andratx
- 4º C.D. Santa Ponça

Portero menos goleado: Mingorance (Cade Paguera)

Máximo goleador: Bardor (C.D. Andratx)

Trofeo a la deportividad: C.D. Santa Ponça.

En cuanto a los alevines la clasificación final fué
la siguiente:

- 1º C.D. Andratx
- 2º C.D. Santa Ponça
- 3º C.D. At. Rafal
- 4º C.D. Calvià

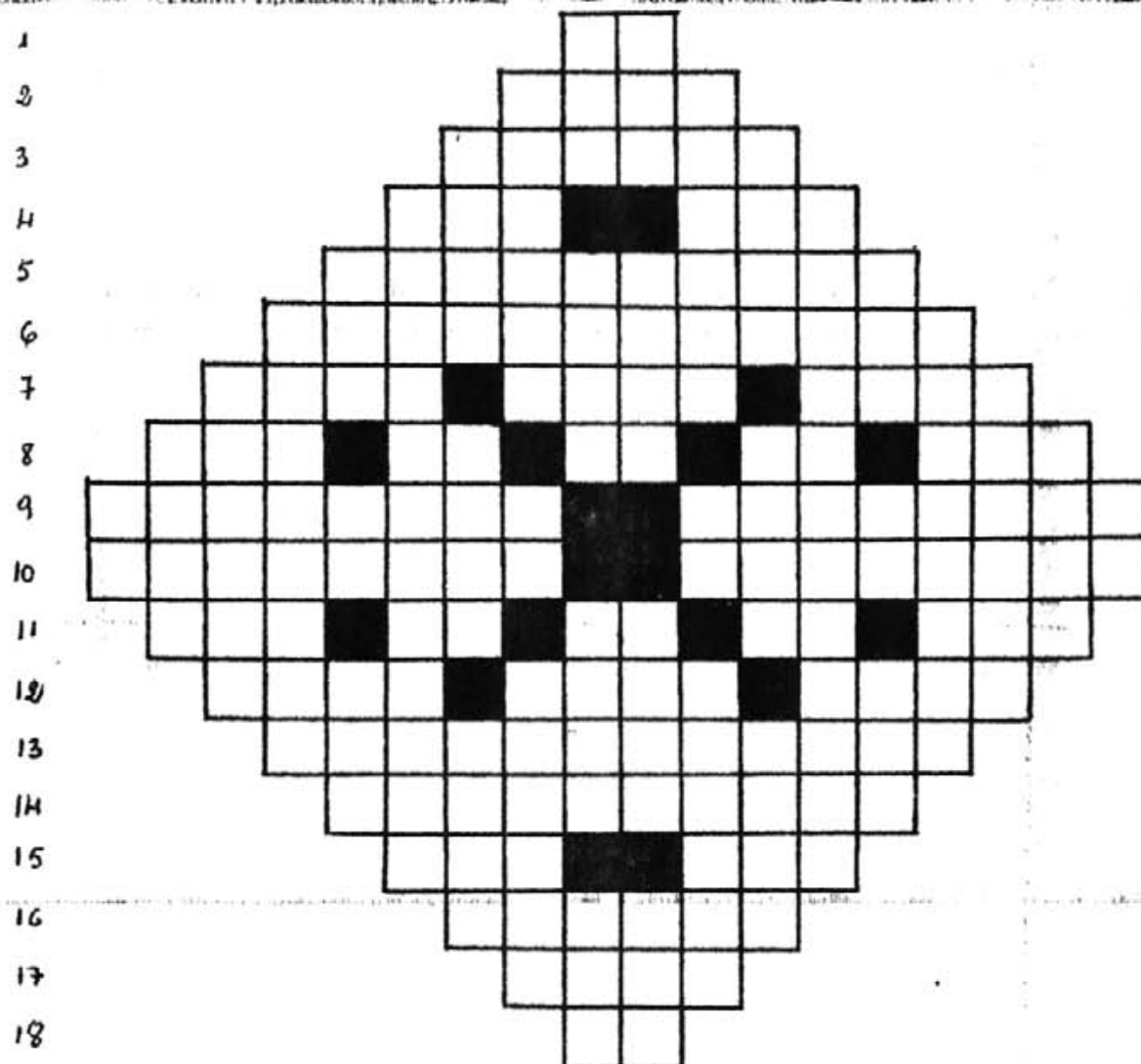
Esperemos que este Primer Trofeo en los próximos
años tenga continuidad, y que cada vez tenga más éxito.

Ya no nos queda más que, desde estas líneas, feli-
citar a todos los equipos participantes, y desearles éxitos en sus
respectivas confrontaciones.

S. Barceló.

CRUCIGRAMA

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18

HORIZONTALES: 1.- Pronombre posesivo 3ª persona. 2.- Extraño, poco común. 3.- Cuerda gruesa. 4.- Pariente, al revés. Ciento cincuenta y uno, al revés. 5.- Acto o acción de atropellar, - plural. ⁶⁻ Suceso. 7.- De pelo rojizo, al revés. Hierba tifácea

muy parecida a la espadaña. Disfrute. 8.- Marca de bolígrafo, al revés. Navegación, al revés. Voz de arriero, al revés. Voz de mando. Letras de dea. 9.- Perteneciente a la mafia, plural. Nombre de familia con que se distingue a las personas, que pasa de padres a hijos. 10.- Solapado, cauteloso. Arbol de jardín de las dicotiledóneas de hermosas flores blancas. 11.- Nivel, al revés. Artículo determinado. Siglas comerciales, al revés. Nota musical. Astilla de madera resinosa, empleada para alucubr r. 12.- Gracia, garbo, gallardía. Alabar. Remes hacia atrás. 13.- Libro, en el que por orden alfabético se definen todas las dicciones, plural. 14.- Conjunto de telones, bastidores y servicio escénico en el teatro. 15.- Seis, en mallorquín. Letras de fin. 16.- Plauta antigua. 17.- Francés. 18.- Dios egipcio.

VERICALES: 1.- Consonantes. 2.- Confusión, desorden. 3.- Instrumento de hierro corvo y puntiagudo, en forma de gancho, al revés. 4.- Dirigid un encuentro deportivo. 5.- Adverbio de lugar. Voz del arriero, en mallorquín. Pelea. 6.- Espanta gustos. 7.- Observe, otee. Recinto donde se lidian los toros. Doscientos noventa y nueve. 8.- Poner coto, al revés. Forma de pronombre, al revés. Producto de la destilación del petróleo, al revés. 9.- Nivel, al revés. Arbol conífero, muy común en los montes. Alabanza. Casa, hogar. 10.- Mamífero bóvido parecido al bisonte. Nombre de consonante, plural. Saludable. Flanco de un ejército. 11.- Plática religiosa, con hache. Al revés y repetido, nombre familiar. Grupo de uvas unidas. 12.- Pronombre personal, femenino, al revés. Polusco gasterópodo, al revés. Subasto. 13.- Junta, cofradía. 14.- Letras de tos. Consonantes. En catalán y al revés, muchacho. 15.- Gato salvaje sudamericano, en plural. 16.- Concejales. 17.- Título de una ópera, al revés. 18.- Vocales.

SOLUCIONES AL PUZZLE ANTERIOR:

Al crucigrama:

Horizontales: 1.- Rehabilitad. 2.- Ajar. Helota.
3.- Sebáceo. RaD. 4.- U. L. SMR. C I. 5.- Riada.
Ona V. 6.- Andariego. O. 7.- Turbonadas. 8.- Lerdo.
Crudo. 9.- N I O. R A. L E S. 10.- Asa. SaraoL.
11.- Bosteza. Sal.

Verticales: 1.- Rasura. L. A B . 2.- Eje. Intenso.
3.- Habladurías. 4.- Ara. Dardo. T. 5.- B. C. ArbO.
Se. 6.- Inès. iO. RaZ. 7.- Ledn. Encara. 8.- I L.
Rogar. A. 9.- Ter. Nódulos. 10.- Ataca. Adela.
11.- Dadivosos. L.

A los Jeroglíficos:

Nº 1

L E PA S A C O M O

A LOS DE MAS

Le pasa como a los demás

Nº 2

SE MESA LOS C A B E L L O S

Se mesa los cabellos.

Pep Suarez

VEINATS es solidaritza amb les ajudes per al País Basc i Cantabria, afectats per les inundacions i ho fa amb la quantitat de 5.000 pessetes, sabem que són poques, però darrera hi ha la ferme voluntat d'una Revista humil d'ajudar a un poble germà, per damunt totes les diferències que puguin existir.

DARRERA HORA: Nova aturada de l'Ajuntament.

El passat dia 26 de Setembre es varen produir dos Plenaris extraordinaris a l'Ajuntament.

En el segon dels quals hi entraven els presuposts de l'any en curs, però varen esser aturats per una moció de la Coalició AP-UM, en la qual s'atacava durament al batle de Calvià com organitzador de la vaga del 22 de Setembre, fent-li greus acusacions de provocar violències, i d'altres i demanant un informe al Secretari de l'Ajuntament sobre les possibles incompatibilitats en que pubui estar el batle com Secretari general de l'UGT de Balears.

Per altra banda varen decidir també paralitzar l'Ajuntament fins no tenir el dit informe del Secretari.

-0-0-0-

El dia 29 de setembre definitivament es varen aprovar per unanimitat de tot l'Ajuntament els Presuposts de 1.983.

INDEX

	Pàgina
Editorial	1
Els Plenaris de Juliol, Agost i Setemb. 3	
Noticiari local	11
Ayuda damnificats	14
El carro davant de les bueyes	15
Salvem Es Trenc	18
La veu dels Partits Polítics	19
Aquí pau i allà glòria	20
Anàlisi de la gestió municipal	23
Dos homes: En Xim i en Rafael.	26
Xerrades de Cafè	29
Lea i escoja	31
Activitats de la biblioteca.	33
Las Escuelas de Calvià y Es Capdellà . 34	
Cartes a la Revista.	36
Col·laboració especial	36
Desnudo como de costumbre.	37
El premi del mes	40
Peguera vé de pega	42
Verd	45
Ditós, gloses i refranys populars. . . 47	
El racó dels nins.	48
La nostra cuina	53
Deportes.	54
Crucigrana	56
Barrera Hora.	59
Index	60

Col·laboradors:

Manolo Barajas	Joan Rubio	Miguel Seguí
Manel Domènech	Joan Lladó	Collectiu Pepino
Danià Amengual	Juan Jiménez	Lleonard Muntaner
Carne López	Xisca Esteve	Pep Suàrez
Joan Venys	Antònia Pallicer	Joan Vidal

Coordenadors: Manel Suàrez i Pep Rubio

Agraïm a l'Ajuntament el que ens deixi emprar les seves màquines per fer la Revista.